

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F. M., s.r.o.**, N., zastúpený advokátom *Mgr. M. G., AK A., s.r.o., N.*, proti žalovanému: **Daňový úrad Banská Bystrica II**, Kuzmányho č. 18, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 851/230/1515/08/Moj zo dňa 11.01.2008, č. 851/230/8516/08/Moj zo dňa 13.02.2008, č. 851/230/8513/08/Moj zo dňa 13.02.2008 č. 851/230/8493/08/Moj zo dňa 13.02.2008, č. 851/230/63713/07/Moj zo dňa 05.11.2007, č. 851/230/63703/07/Moj zo dňa 05.11.2008 a č. 851/230/63582/07/Moj zo dňa 05.11.2007, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/48/2008-79 zo dňa 14.04.2010 v časti o výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/48/2008-79 zo dňa 14. apríla 2010 vo výroku o náhrade trov konania **m e n í** tak, že žalovaný **je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania** na účet právneho zástupcu *Mgr. M. G., advokáta, Advokátska kancelária A., s.r.o., N., vedený v T., a.s. – B., č.ú.: X.* v sume 1406,23 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobcovi súd náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil vyššie označené rozhodnutia žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalovaného zaviazal povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania na účet právneho zástupcu *Mgr. M.G., advokáta, Advokátska kancelária A., s.r.o.,* vo výške 1 114,06 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd podľa § 112 ods. 1 O.s.p. v záujme hospodárnosti konania, spojil veci, ktoré napadli na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 23S/48/2008 (preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 851/230/1515/08/Moj zo dňa 11.01.2008 – zamietnutie odvolania proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Topoľčany zo dňa 16.09.2004), sp.zn. 23S/49/2008, sp.zn. 23S/51/2008 a sp.zn. 23S/52/2008 (preskúmanie zákonnosti

rozhodnutí o zastavení odvolacieho konania zo dňa 13.02.2008, proti rozhodnutiam o uložení pokút zo dňa 05.11.2007), nakoľko tieto veci spolu súvisia, jedná sa o tých istých účastníkov konania. Spoločné konanie sa po spojení vecí viedlo pod sp.zn. 23S/48/2008.

II.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca odvolaním v časti výroku, ktorým prvostupňový súd rozhodol o náhrade trov konania. V odvolaní namietal, že súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovení § 11 ods. 1, § 11 ods. 3, § 14 ods. 5 a § 13 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. Z odôvodnenia súdu zároveň vyplýva, že nepriznal výpočtový základ pre výpočet trov právneho zastúpenia z hodnoty veci uplatňovanej v konaniach (spolu 1 639 440,90 €), nakoľko išlo v daných veciach o súdny prieskum rozhodnutí správnych orgánov.

S právnym názorom súdu, že dané veci, ktoré boli predmetom sporu, nie je možné oceniť peniazmi žalobca nesúhlasí, pretože jeho rozhodnutiami bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým bola žalobcovi určená dodatočná daňová povinnosť, ako aj rozhodnutia, na základe ktorých bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 35 ods. 1 písm. d/ a e/ zákona č. 511/1992 Zb. V prípade, ak by rozhodnutia žalovaného neboli napadnuté, ich hodnota by pre žalobcu spočívala v tom, že by bol povinný žalovanému uhradiť spolu 1 639 440,90 € a teda existenciu hodnoty veci potvrdzuje aj táto podstatná skutočnosť.

Ďalej žalobca poukázal na tú skutočnosť, že v čase poskytovania úkonov právnych služieb v priebehu roku 2008 právna úprava obsiahnutá vo vyhláške č. 655/2004 Z.z. neobsahovala ustanovenie § 11 ods. 3 platné v súčasnosti, podľa ktorého je základná tarifná sadzba za jeden úkon právnej služby 1/6 výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti O.s.p. Ustanovenie § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. bolo do nej zakotvené na základe novely č. 209/2009 Z.z. s účinnosťou od 01.06.2009. V zmysle § 20a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. s názvom prechodné ustanovenie účinné o 01.06.2009, patrí advokátovi odmena za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia tejto vyhlášky podľa doterajších predpisov. Z uvedeného vyplýva, že aj keď išlo v daných veciach o súdny prieskum rozhodnutia správnych orgánov podľa piatej časti O.s.p., nemožno sa pokiaľ ide o úkony právnych služieb poskytnuté v priebehu roku 2008, odvolávať na vtedy neexistujúci § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Žalobca týmto odvolaním zároveň upravil svoje podanie týkajúce sa vyčíslenia trov konania zo dňa 16.04.2010 nasledovne:

Celkové trovy konania žalobcu pozostávajú z dvoch zaplatených súdnych poplatkov pozostávajú vo výške 1 032,77 € a z trov právneho zastúpenia 18 699,06 €.

Hodnota jedného úkonu právnej služby poskytnutej v tomto konaní je stanovená podľa § 9 a nasl. vyhlášky NS SR č. 655/2004 Z.z. tak, že hodnota jedného právneho úkonu právnej služby týkajúcej sa výšky dodatočnej daňovej povinnosti predstavuje po prepočítaní sumu

2 352,13 €. Hodnota jedného úkonu právnej služby týkajúcej sa napadnutých rozhodnutí o uložení pokuty vychádza z hodnoty veci a po prepočítaní predstavuje sumu 1 774,45 € za úkon. Následne po spojení vyššie uvedených vecí, hodnota právnej služby vychádza z ustanovenia § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a predstavuje čiastku 3 239,35 €.

K všetkým uvedeným úkonom je potrebné pripočítať aj náhradu režijných nákladov, ako aj daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) vo výške 19%, celková hodnota úkonu právnej služby teda predstavuje pre rok 2008 sumu 3 862,37 €. V spoločnom konaní boli v roku 2008 vykonané tri úkony právnej služby. Pre úkony právnych služieb vykonaných v roku 2010 je potrebné aplikovať § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., kde hodnota jedného právneho úkonu je určená ako 1/6 výpočtového základu.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že považuje rozsudok krajského súdu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania za správny. Prvostupňový súd podľa názoru žalovaného použil správne ustanovenie § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnnej od 01.06.2009. Čo sa týka námietky žalobcu ohľadne nepriznania náhrady trov právneho zastúpenia z výpočtového základu podľa hodnoty veci, žalovaný súhlasí so stanoviskom krajského súdu, keďže predmetom sporu je preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia a nie rozdiel medzi vlastnou daňovou povinnosťou zistenou správcom dane a vlastnou daňovou povinnosťou uvedenou v daňovom priznaní.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p.) preskúmal uznesenie krajského súdu v napadnutej časti, ktorou rozhodol o trovách konania a dospel k záveru, že rozhodnutie zmení. Súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o náhrade trov konania, pričom je na mieste aplikácia § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.

Z obsahu rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd zistil, že úspešnému žalobcovi súd priznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p., ktoré pozostávajú z náhrady za zaplatený súdny poplatok vo výške 132,77 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 1 011,29 €. Právnemu zástupcovi bola priznaná odmena v každej veci za 6 úkonov právnej pomoci podľa § 11 ods. 1, § 11 ods. 3, § 14 ods. 5 a § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (príprava a prevzatie veci, žaloba, účasť na pojednávaní dňa 04.06.2008, účasť na vyhlásení rozhodnutia dňa 11.06.2008, odvolanie zo dňa 08.09.2008 a účasť na pojednávaní dňa 14.04.2010).

Z hľadiska posudzovania predmetnej veci je potrebné uviesť, že krajský súd podľa § 112 ods. 1 O.s.p. v záujme hospodárnosti konania spojil veci, ktoré napadli na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 23S/48/2008 (preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 851/230/1515/08/Moj zo dňa 11.01.2008 – zamietnutie odvolania proti dodatočnému

platobnému výmeru Daňového úradu Topoľčany zo dňa 16.09.2004), pod sp.zn. 23S/49/2008, sp.zn. 23S/51/2008 a sp.zn. 23S/52/2008 (o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o zastavení odvolacieho konania zo dňa 13.02.2008, proti rozhodnutiam o uložení pokút zo dňa 05.11.2007), nakoľko tieto veci spolu súvisia jedná sa o tých istých účastníkov konania. Spoločné konanie sa po spojení vecí viedlo pod sp.zn. 23S/48/2008.

Následne po tom vypočítal prvostupňový súd trovy konania tak, že v prvej veci (23S/48/2008) priznal právnomu zástupcovi žalobcu základnú sadzbu tarifnej odmeny za štyri úkony zrealizované v roku 2008 po 48,63 € a 1 úkon – účasť na vyhlásení rozhodnutia po 12,15 € a 1 úkon účasť na pojednávaní v roku 2010 v sume 120,23 €, spolu v prvej veci 326,09 €.

V druhej veci (23S/49/2008) patrí právnomu zástupcovi odmena po krátení podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. spolu odmena vo výške 163,45 €.

V tretej a štvrtej veci (23S/51/2008 a 23S/52/2008) patrí právnomu zástupcovi taktiež po krátení podľa § 13 ods. 3 citovanej vyhlášky odmena po 163,45 €.

Spolu tarifnú odmenu vypočítal prvostupňový súd vo výške 817,25 €. Podľa § 18 ods. 4 citovanej vyhlášky priznal aj náhradu 19% DPH zo sumy 817,25 €, t.j. 155,28 €. Odmena spolu s DPH predstavuje sumu 972,53 €. Sú priznal aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky 5x 6,3 € za rok 2008 a +x 7,21 € za rok 2010. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavovali 1 011,29 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal právnomu zástupcovi výpočtový základ pre výpočet trov právneho zastúpenia z hodnoty veci uplatňovanej v konaniach (spolu 1 639 440,90 €), pretože išlo podľa názoru prvostupňového súdu v daných veciach ide o súdny prieskum rozhodnutí správnych orgánov. K námietke žalobcu uvedenej v odvolaní, že prvostupňový súd nepriznal trovy právneho zastúpenia z výpočtového základu podľa hodnoty veci, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že krajský súd vec správne posúdil a vyvodil správne právne závery.

Úlohou správneho súdnictva upraveného v piatej časti O.s.p., konkrétne v druhej hlave, ktorej sa predmetné konanie týka, je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu na základe žaloby, ak fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola týmto rozhodnutím ukrátená na svojich právach.

V správnom súdnictve, ktoré je založené na prieskume zákonnosti aplikácie verejných práv správnym orgánom a nie na nachádzaní subjektívnych práv pre jednotlivcov, ide o konanie, ktorého predmet nie je možné vyjadriť v peniazoch.

Predmetom súdneho prieskumu nie je riešenie sporu o nachádzanie subjektívneho práva strany zúčastnenej v spore ako v klasickom občiansko-právnom konaní, ktoré je sporné a ktorého hodnota je vyčísliteľná v peniazoch. Z tohto dôvodu najvyšší súd nepriznal odmenu

advokátovi za poskytovanie právnych služieb podľa § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ale stotožnil sa so záverom prvostupňového súdu v tom, že je potrebné pri priznaní náhrady trov konania postupovať podľa § 11 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom v čase vykonania právnej služby. Na základe tohto názoru prvostupňový súd správne aplikoval výpočty odmeny právneho zastúpenia § 11 ods. 1 za úkony do roku 2008 a § 11 ods. 3 za úkon v roku 2010.

Naproti tomu sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nestotožnil s výpočtom trov právneho zastúpenia za druhú, tretiu a štvrtú vec, ktoré sa prejednali spolu s prvou vecou na základe uznesenia o spojení vecí. Výpočet trov konania v druhej, tretej a štvrtej spojenej veci odôvodnil krajský súd § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., čím zdôvodnil krátenie odmeny o 50% výpočtového základu. V danej veci je však potrebné poukázať na to, že k spojeniu vecí krajským súdom došlo uznesením zo dňa 04.06.2008, z čoho vyplýva, že ustanovenie § 13 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. nie je možné aplikovať na úkony vykonané pred spojením vecí. Jedná sa o prípravu a prevzatie veci zo dňa 19.03.2008 a písomné podanie žaloby zo dňa 20.03.2008. Za tieto úkony patrí právnemu zástupcovi odmena v plnej výške podľa výpočtu v zmysle § 11 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Rovnako krajský súd priznal režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky iba za úkony právnej pomoci v jednej z prejednávaných vecí, pričom na základe spojenia štyroch vecí na spoločné konanie, mal byť podľa názoru najvyššieho súdu režijný paušál priznaný za každý úkon aj v spojených veciach.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd po dorátaní chýbajúcich trov právneho zastúpenia stanovil celkovú výšku trov na 1 406,23 €.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 veta prvá O.s.p. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto mu odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 09. novembra 2010

JUDr. Jana ZEMKOVÁ PhD. , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková